

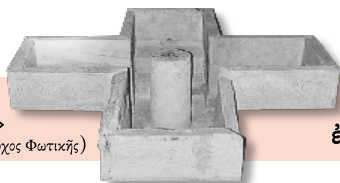
Β Η Θ Ε Σ Δ Α

Τ Ρ Ι Μ Η Ν Ι Α Ι Ο Δ Ε Λ Τ Ι Ο Ε Π Ι Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Α Σ

Ξενίας 4 - 115 28 Αθήνα
(Διαμ. Π. ΚΟΥΛΗ)

Αριθμός φύλλου 233
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2023

«Ο ὑπομείνας χρόνιον ἀσθένειαν
ἀγογγύσῃ, ὡς μάρτυς παραληφθήσεται»
(Αγ. Διάδοχος Φωτεινός)



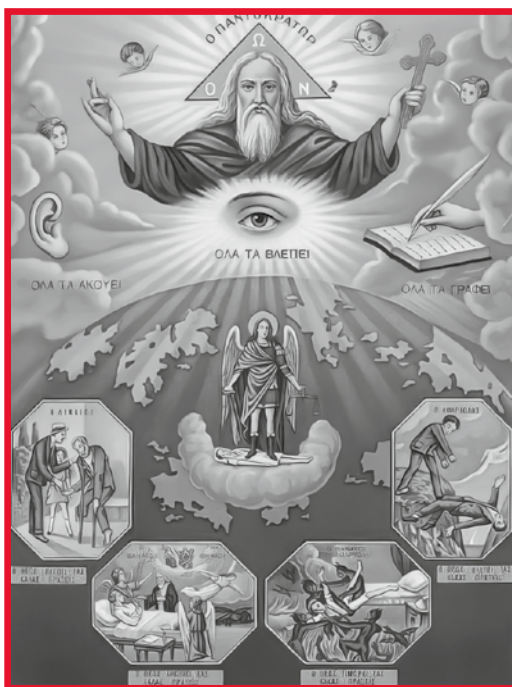
«Πάντα ματαιότης,
ἐκτός τοῦ ὑπηρετεῖν Θεῷ, μόνον»

ΕΩΣ ΚΑΙΡΟΝ ΕΧΟΜΕΝ (Γαλ. Στ'10)

«**Ε**νας ακόμη σταθμός στη ζωή μας είναι ο νέος χρόνος. Μιά σκοπιά, από την οποίαν επιθεωρούμε τό παρελθόν, ατενίζουμε τό μέλλον.

Τί θά μᾶς παρουσιάσουν οί μέρες τοῦ νέου χρόνου, δέν τό ξέρουμε. Ὑποθέσεις μπορεῖ νά κάνουμε. Ὅμως, μία βεβαιότητα μποροῦμε νά ἔχουμε. Τίς σελίδες τοῦ βιβλίου πού θά γράψουμε μέ γεγονότα

μικρῆς ἢ μεγάλης σημασίας, θά ἐξαρτῶνται ἀπό τήν δική μας θέληση. Δέν εἴμαστε παρόντες ὡς ἀπαθείς θεατές μιᾶς ἐξελισσόμενης ἱστορίας. Εἴμαστε ὑπεύθυνοι δημιουργοί καταστάσεων καί γεγονότων. Καί αὐτό, εἶναι πού ἔχει τήν πύο μεγάλη σημασία καί πού ξεπερνᾷ τά ὅρια τῆς παρούσας ζωῆς καί ἐκτείνεται στήν αἰωνιότητα .



Μέ τήν ἀρχή τοῦ καινούργιου χρόνου, ἐκλείσει ὁ Θεός τό βιβλίό τοῦ παρελθόντος ἔτους. Καί ἀνοίξει μπροστά μας τό νέο βιβλίό γιά τό μέλλον. Καί μᾶς εἶπε. Γράψατε. Κ' ἐμεῖς πράττουμε καί γράφουμε καί ὁ Θεός φυλάει τά ὅσα μέχρι τέλους θά ἔχουμε γράψει γιά νά μᾶς τά παρουσιάσει τότε, ὅταν «βίβλοι ἀνοιγῇσονται».

-Ἀλήθεια, τί θά γράψουμε φέτος

στό βιβλίό, πού λέγεται τόμος 2023;

-Θά ἀποσβέσουμε χρέν τοῦ παρελθόντος ἢ θά προσθέσουμε νέα;

-Θά ρυπάνουμε τίς λευκές σελίδες τοῦ τόμου μέ γεγονότα ἀμαρτωλά ἢ θά τις καλλύνουμε μέ πράξεις ἐνάρετες;

Κάθε μέρα πού περνᾷ εἶναι, καί θά εἶναι μία σελίδα γραμμένη ἀπό τόν ἴδιο τόν ἑαυτό μας. Ζήτημα σοβαρόν. Ὁ θεῖος ►

Παῦλος, ἐν Πνεύματι ἀγίῳ, μᾶς λέει: «ὥς καιρόν ἔχομεν ἐργαζώμεθα τό ἀγαθόν πρὸς πάντας» (Γαλ.στ' 4). Καί πάλιν, «βλέπετε, πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὥς ἄσοφοι ἀλλ' ὥς σοφοί... ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσὶ» (Εφ.ε', 16).

Ἴδού, συνθήματα ἐπὶκαιρα καὶ γιὰ τό νέο χρόνο. Μὲ θησαυροὺς πνευματικῶν ἔχουμε σήμερα τὴ δυνατότητα νὰ πλουτίσουμε τίς μέρες μας, ὥστε νὰ «κερδίσουμε» τὸν καιρὸ μας.

Τὰ ἀγαθὰ ἔργα, χρειάζονται ταλαιπωρίες, προσπάθειες, θυσίες. Θὰ βρεθοῦμε ἴσως στὴν ἀνάγκη νὰ κάνουμε καὶ ἀγῶνα πρὸς ἐκείνους στό ὄφελος τῶν ὁποίων θὰ γίνονται τὰ καλὰ ἔργα. Οἱ δυσκολίες καὶ ἡ παραγνώριση ἐκ μέρους τῶν ἀδίκων ἀνθρώπων θὰ περάσουν. Αὐτὰ θὰ τὰ παρασύρει ὁ χρόνος. Ἀλλὰ τὰ καλὰ ἔργα θὰ μένουν. Θὰ μένουν ἴσως καὶ στίς καρδιές πολλῶν πρὸς χάριν τῶν ὁποίων θὰ ἔχουν γίνει. Θὰ μένουν πρὸς τόνωση καὶ τῆς θελήσεως τῶν ἀγωνιστῶν. Πρὸ πάντων ὅμως, θὰ περάσουν στὴν αἰωνιότητα πλησίον τοῦ δικαίου Θεοῦ σάν οὐράνια ἀπολογία. Ὡς θυμηθοῦμε τὰ λόγια τοῦ Κυρίου τὰ σχετικὰ μὲ τὴ Δευτέρα Παρουσία. Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος θὰ ἐξαγγεῖλει εἰς ἐπὶ ἡκούον ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων τὰ καλὰ ἔργα τὰ ὅποια οἱ

ἐργαζόμενοι τό ἀγαθόν θὰ ἔχουν πραγματοποιήσει.

Οἱ ἡμέρες καὶ τὰ χρόνια παρέρχονται. Τὰ ὑλικά πράγματα τοῦ κόσμου, πλοῦτη, θησαυροί, δόξες, καὶ αὐτὰ παρέρχονται. «Ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ -λέγει τό Πνεῦμα- ὁ δὲ ποιῶν τό θέλημα τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα» (Α' Ἰωάν. β' 17).

Ἀδελφοί ἐν Κυρίῳ, «ἕως καιρόν ἔχομεν ἐργαζώμεθα τό ἀγαθόν». Καὶ αὐτό, ὄχι ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μας, ἀλλὰ χαριζόμενο ἀπὸ τὸν Θεόν. Εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ γράψουμε στο καινούργιο βιβλίο πού ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἀνοιξε μπροστά μας, τὰ καλὰ ἔργα πού πράξαμε, ἀλλὰ καὶ τίς πράξεις τῶν καλῶν ἔργων πού παραλείψαμε.

Τί θὰ ἔχουμε ὥς ἀπολογισμό στό τέλος τῆς χρονιᾶς, ἂν ὁ Θεός μᾶς ἀφήσῃ νὰ φτάσουμε βέβαια ἐκεῖ;

Λοιπόν, ἂς μὴ διστάσουμε. Ὡς πάρομε ἀπὸ σήμερα ὥς σύνθημά μας τό «ἕως καιρόν ἔχομεν ἐργαζώμεθα τό ἀγαθόν πρὸς πάντας»... Τότε ἔργα ἀγαθὰ θὰ στολίζουν τὴν ζωὴ μας! Καὶ θὰ εἶναι γραμμένα εἰς πίστωσίν μας στό βιβλίο τῆς αἰωνιότητος.

**Ἀρχιμ. Χριστόδουλος
Κωνσταντόπουλος**

Ἡ ἀντιμετώπιση τῶν θλίψεων

Δὲ γνωρίζουμε ποιό εἶναι τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας. Γιὰ πόσο ἀκόμη ἡ ἀγάπη Του θὰ ἐπιτρέπει δοκιμασίες σέ μᾶς, ἂν θὰ προσθέσει κι ἄλλες ἢ ἂν θὰ δώσει τέλος στὸν πόνο μας. Τό σίγουρο πάντως εἶναι πῶς μαζί μὲ τὸν Θεὸ ἡ ζωὴ μας εἶναι ὑπέροχη μέσα στίς χαρές καὶ στίς λῦπες, τίς εὐλογίες καὶ τίς δοκιμασίες.

Ὡς ἐμπιστευθοῦμε λοιπόν τὴ ζωὴ μας στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ, νὰ τὴν κατευθύνει ὅπως ἡ ἀγάπη Του ξέρει καλύτερα γιὰ μᾶς. Καὶ ἂς εἰρηνεύουμε.



Σάν ένα ποτάμι ἡ παρούσα ζωή κατά τούς Τρεῖς Ἱεράρχες.

«Ἡ ζωή μας μοιάζει μέ ἕνα ποτάμι πού κυλάει συνεχῶς καί γεμίζει μέ ἀλλεπάλληλα κύματα. Τό ἕνα μέρος τῶν ὑδάτων ἔφυγε καί χάθηκε ἤδη, τό ἄλλο προχωρεῖ τώρα, τό ἄλλο μόλις ἀναβλύζει ἀπό τίς πηγές του καί τό ὑπόλοιπο πρόκειται νά ἀναβλύσει. Καί ὅλοι τρέχουμε μαζί μέ τό ποτάμι πρὸς τήν κοινὴ θάλασσα τοῦ θανάτου».

Μέγας Βασίλειος

«Ὅποιος ἐμπιστεύεται καί στηρίζει τή ζωή του σέ πράγματα πού ἔρχονται καί παρέρχονται καί χάνονται εὐκόλα, στήν οὐσία δίνει ἐμπιστοσύνη σ' ἕνα ποτάμι πού δέν σταματάει ποτέ»

Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος

«Τά πράγματα καί τά θέματα τῆς παρούσης ζωῆς, καί τά εὐχάριστα καί τά δυσάρεστα, σάν ρεύματα ποταμοῦ περνοῦν σύντομα καί χάνονται».

Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος

6 φράσεις τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου

- ἡ ψυχὴ εἶναι πολύ βαθιά καί μόνο ὁ Θεός τή γνωρίζει! • ὁ σκοπός μας δέν εἶναι νά καταδικάζουμε τό κακό, ἀλλά νά τό διορθώνουμε! • τό κακό ἀρχίζει ἀπό τίς κακές σκέψεις! • ἂν θέλουμε μπορούμε νά ἀγιάσουμε καί μέσα στήν Ὁμόνοια! • ἡ χαρὰ τοῦ Χριστοῦ θά μᾶς γιαιτρέψει! • ἂν ἔρθει ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, ὅλοι καί ὅλα ἀλλάζουν!



ΓΕΝΕΑ ΔΙΕΣΤΡΑΜΜΕΝΗ;

«Διερχόμεθα ἡμέρες πονηρές καί καιρὸς χαλεπούς. Ἡ παρούσα γενεά εἰς τὴν ὁποία καί ἐμεῖς ἀνήκουμε, εἶναι γενεὰ διεστραμμένη.

Χρεία μεγάλης προσοχῆς, ἀδιαλείπτου προσευχῆς, μεγάλης πίστεως καί τελείας ἀγάπης, γιὰ νά σωθοῦμε ἀπὸ τῆς γενεᾶς αὐτῆς τῆς πονηρᾶς. Ἡ μετάνοια ὄχι μόνον παρέχει ἄφεσι εἰς τὸν ἁμαρτωλό, ἀλλά τὸν καθιστᾷ ἀπὸ ἁμαρτωλό, εἰς μία στιγμή, δίκαιο, ἀπὸ ἐχθρό, φίλο καί οἰκετο τοῦ Θεοῦ.

Ἀληθινὴ μετάνοια πρέπει νά ἔχωμε ὅσες φορές ἁμαρτάνομε. Σέ χάος μεγάλο βρίσκεται ὁλόκληρη ἡ ἀνθρωπότητα. Βαδίζει κατὰ κρημνῶν καί βράθρων. Βαδίζει στοῦ σκοτάδι καί χωρὶς πυξίδα. Ποῦ ἄραγε θά καταντήση; Ἐκεῖ πού κατάντησαν ὅλοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καί παραβάτες τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ... Ἡ τωρινὴ γενεά εἶναι πονηρὴ καί πρὸς τοὺς πονηροὺς ὁ Κύριος στέλνει ἀνάλογες δοκιμασίες γιὰ νά μετανοήσουν....»

Γέρων Φιλόθεος Ζερβάκος (†)

Μεγαλώνοντας cé έννέα οίκογένειες



(γ' συνέχεια)

Περίληψη προηγούμενων: ό κ. Νίκος, ό όποίος πήρε πτυχίο Νομικής στά 66 του χρόνι-
α έχοντας άναπηρία 85%, άποτελεί άσφαλώς
σπάνιο φαινόμενο. Πολύ πιο άσυνήθιστη εί-
ναι όμως ή ζωή του καθώς, έγκαταλειμμένος
στό Δημοτικό Βρεφοκομείο Άθηνών, φιλοξε-
νήθηκε διαδοχικά σέ έννέα ανάδοχες οίκογέ-
νειες. Σέ ώριμη ήλικία άναζήτησε στά άρχεία
του Βρεφοκομείου τά στοιχεία τών οίκογε-
νειών πού τόν φιλοξένησαν. Κάποιες δέν τίς
θυμόταν, γιά κάποιες είχε δυσάρεστες άνα-
μνήσεις, κάποιες άλλες τίς θυμόταν μέ πολύ
εϋγνωμοσύνη...

Ενα παλιό σπίτι στόν Κολωνό,
ήταν ή έβδομη στή σειρά δια-
μονή του Νίκου, ό όποίος ήταν
τόρα δέκα περίπου χρονών. ή νέα τρο-
φός, Τασία Α., μία γυναίκα άξεστη πού
συζούσε μέ κάποιον, ένδιαφερόταν μόνο
νά εισπράττει τό επίδομα του Δήμου γιά
τή φιλοξενία. Τό φαγητό φτωχό, οί βρι-
σιές καί τό ξύλο σέ καθημερινή βάση καί
πλήρης άδιαφορία γιά τήν πρόοδο του

παιδιού στό σχολείο.

Γιά νά ξεφεύγει από τή δυσάρεστη
άτμόσφαιρα του σπιτιού, κατέφευγε κά-
ποτε, στήν αίθουσα άναμονής του σιδη-
ροδρομικού σταθμού ή σέ κάποιο έγκα-
ταλειμμένο βαγόνι καί εκεί κατέστρωνε
σχέδια γιά τό μέλλον. Από μικρός είχε συ-
νειδητοποιήσει, ότι, από τή στιγμή πού
γεννήθηκε, ήταν μόνος καί μόνος έπρε-
πε νά φροντίσει τόν έαυτό του.

Άρχισε νά εργάζεται σέ διαφημιστικό
γραφείο μέ μεροκάματο 7 δραχμές, αλλά
ή τροφός του έπαιρνε τά χρήματα, δίνο-
ντάς του μόνο 10 δραχμές τήν έβδομάδα.

ό δάσκαλος στό σχολείο έδειχνε πολύ
κατανόηση, αλλά μία μέρα πού ήταν αδιά-
βαστος, τόν μάλωσε καί του έδωσε καί
ξυλιές. Όμως ιδιαιτέρως του είπε: Νίκο
σέ τιμωρώ καί πονάω περισσότερο από
σένα· αλλά τό έκανα γιά τούς συμμαθη-
τές σου, γιά νά μήν παραμελούν τά μα-
θήματά τους.

Πέρασαν τέσσερα δύσκολα χρόνια
στό σπίτι αυτό καί κάποτε επέστρεψε τό
παδί στό Βρεφοκομείο, μέ τό άπολυτήριο
του Δημοτικού καί μία πρώιμη ώριμό-
τητα καί αποφασιστικότητα. Όμως, καί
τό Βρεφοκομείο δέν ήταν ό,τι καλύτερο.
Οί ανάδοχες οίκογένειες ήταν μία κά-
ποια διέξοδος άν καί δέν μπορούσε νά
βρεί αυτό πού λαχταρούσε ή ψυχή του,
τή μητρική στοργή.

Ούτε καί στήν έπόμενη ανάδοχη οίκο-
γένεια τής Κωνσταντίνας Α. στόν Άγιο
Ίωάννη Καρέα βρήκε αυτό πού τόσο είχε
ανάγκη. Τό κύριό του έργο, ήταν νά βο-
ηθάει τόν μανάβη σύζυγο τής Κας Κων-
σταντίνας. Περιστασιακά παρακολου-
θούσε μαθήματα στό κέντρο κοινωνικής

πρόνοιας τῆς περιοχῆς. Τό καθημερινό πρόγραμμα, ἐγερτήριο στίς 5.30 τό πρωί καί δυό ὥρες ἀναμονή ἔξω ἀπό τό μανάβικο στή Νέα Ἑλβετία, μέχρι νά ἐπιστρέψει τό ἀφεντικό ἀπό τήν λαχαναγορά μέ τό νέο ἐμπόρευμα. Κάποτε μισοκοιμόταν στό πεζοδρόμιο.

Ἡ διαμονή σ' αὐτή τήν οἰκογένεια διακόπηκε στούς 7 μῆνες, καθὼς πέθανε ὁ σύζυγος τῆς Κας Κωνσταντίνας. Μετά ἀπό λίγο καιρό μεταφέρθηκε στήν ἔννατη καί τελευταία τροφό, τήν Κα Ἄννα Π.

Ἡ Κα Ἄννα ἦταν μιά εὐλογημένη γυναῖκα. Φτωχή μέ πέντε παιδιά, φιλοξενοῦσε ἄλλα τρία ὄρφανά μαζί μέ τόν Νίκο.(*)

Στόν Νίκο εἶχε δώσει ἐλευθερία νά ἐργάζεται, ὅπου ᾔθελε. Κάθε πρωί τοῦ ἔβαζε σέ κατσαρολάκι τό φαγητό του καί τόν ξεπροβόδιζε μέ τίς λέξεις: «μέ τήν εὐχή τῆ δική μου καί τοῦ Θεοῦ». Τά γλυκά αὐτά λόγια τόν συνόδευαν ὅλη τή μέρα. Ὅ,τι χρήματα ἔβγαζε τά ἔδινε στήν τροφό καί αὐτή τοῦ τά φύλαγε γιά τίς προσωπικές του ἀνάγκες.

Ἐνα πρωί, καθὼς περπατοῦσε ἔξω ἀπό τόν ἑλληνικό Ἐρυθρό Σταυρό, τοῦ γεννήθηκε ἡ ἐπιθυμία νά ἀπευθυνθεῖ στήν ὑπηρεσία Ἀναζητήσεων γιά τή μητέρα του, τήν ὁποία δέν εἶχε γνωρίσει ποτέ.

(*) Ἐνα ἀπ' αὐτά, ἐγκαταλειμμένο στό Ἄσυλο Ἀνιάτων, ἦταν καί ἡ ἀνάπηρη καί τυφλή κατά τό ἓνα μάτι, Κατερίνα Λαζοῦ, πρώην μέλος τοῦ συλλόγου μας, μακαριστή πλέον. Ἡ Κατερίνα διατήρησε ἀδελφικές σχέσεις μέ τίς κόρες τῆς Κας Ἄννας σέ ὅλη της τή ζωή. (Συνεχίζεται)

(Συνεχίζεται)

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΙΛΑΜΕ

(Απαραίτητες προϋποθέσεις...)

1) Γιά μιά εὐτυχισμένη πολιτεία!

Ὁ ἱερέας νά μιᾷ μέ Χριστό!
Ὁ γονέας »μέ Ἀγάπῃ!
Ὁ δάσκαλος » μέ Ἀφοσίωσιν!
Ὁ καθηγητής »μέ Ἐλπίδα!
Τό παιδί » μέ Ὀνειρά!
Ὁ νέος » μέ Ἀξιοπρέπεια!
Ὁ πλούσιος » μέ Ταπείνωσιν!
Ὁ ἀσθενής » μέ Κουράγιο!
Ὁ κατηχητής » μέ Ὀρθοδοξία!
Ὁ χαρούμενος » μέ Χαμόγελα!
Ἡ γυναῖκα » μέ Γλυκύτητα!
Ὁ ἄνδρας » μέ Ὑπευθυνότητα!
Ὁ ἐργαζόμενος » μέ Τιμιότητα!
Ὁ δημοσιογράφος μέ Ἠθική!
Ὁ ἐρωτευμένος » μέ Σεβασμό!
Ὁ ἀπελπισμένος » μέ Δύναμιν!
Ὁ πολιτικός » μέ Ἀλήθεια!
Ὁ ἡλικιωμένος » μέ Σοφία!
Ὁ ἐπιστήμονας » μέ Αὐτοπεποίθησιν!
Ὁ εὐτυχισμένος » μέ Εὐγνωμοσύνη!
Ὁ ἀγωνιστής » μέ Ἀντοχή!
Ὁ φτωχός » μέ Παρηψία!
Ὁ ἱατρός » μέ Σιγουριά!
Ὁ προσευχόμενος μέ Πίστην!
Ὁ ἀξιωματικός » μέ Ἀνδρεία!
Ὁ μοναχικός » μέ Ἀναμνήσεις!
Ὁ ἁμαρτωλός » μέ Μετάνοια!

2) Σέ μιά δυστυχισμένη πολιτεία

Ὁ ἱερέας μιᾷ μέ ἀσέβεια.
Ὁ γονέας »μέ ταραχή.
Ὁ δάσκαλος » μέ ὀκνηρία.
Ὁ καθηγητής » μέ αὐταρχισμό.
Τό παιδί »μέ θυμό.
Ὁ νέος »μέ ἀγένεια.
Ὁ πλούσιος » μέ ἀδιαφορία.
Ὁ ἀσθενής » μέ φόβο.
Ὁ κατηχητής »μέ προχειρότητα.
Ὁ χαρούμενος »μέ ἀλαζονεία.
Ἡ γυναῖκα »μέ ὠραιοπάθεια.
Ὁ ἄνδρας » μέ σκληρότητα.
Ὁ ἐργαζόμενος » μέ ραθυμία.
Ὁ δημοσιογράφος μέ ὑπονοούμενα.
Ὁ ἐρωτευμένος μέ σαρκικότητα.
Ὁ ἀπελπισμένος μέ δυστυχία.
Ὁ πολιτικός » μέ μισαλλοδοξία.
Ὁ ἡλικιωμένος» μέ θλίψη.
Ὁ ἐπιστήμονας» μέ ἔπαρση.
Ὁ εὐτυχισμένος » μέ ἐγωισμό.
Ὁ ἀγωνιστής » μέ κούραση.
Ὁ φτωχός » μέ γκρίνια.
Ὁ ἱατρός » μέ ἀνασφάλεια.
Ὁ προσευχόμενος μέ ἀπιστία.
Ὁ ἀξιωματικός » μέ δειλία.
Ὁ μοναχικός » μέ ἀπελπισία.
Ὁ ἁμαρτωλός »μέ ἀπόγνωσιν.

(π.Σπ.Ρ.)

Βίωμα μητέρας παιδιού μέ αναπηρία

Εκίνησα μέ μία βιωματική μου γνώση, γιά νά τή φρεσκάρω μέσα μου καί τή μεταγγίσω -όσο εἶναι δυνατό- καί σέ ὅσους σηκώνουν μόνιμα ἕνα παρόμοιο φορτίο (ἄλλος μικρό, ἄλλος μεγάλο). Ἴσως ὁμως καί νά συναντιέμαι καί μέ πολλούς ἄλλους, πού βίωσαν τήν ἴδια κατάσταση μέσα τους καί ἀποφάσισαν νά ζήσουν μέ συνοδό αὐτό τό πρόβλημα καί νά κινητοποιοῦν τά μεγάλα ἀποθέματα δυνάμεως, πού ἔχουμε ὅλοι μέσα μας, γιά νά καθιστοῦν καθημερινά τή ζωή τους ὅσο πιο ὁμορφη μποροῦν.

Ἀποδοχή λοιπόν! Ἄς ἀφήνουμε τά γιατί* δέν ὀδηγοῦν πουθενά. Δέν ἔχουν νόημα. Ἐξάλλου ποιός μπορεῖ νά δώσει μιά ξεκάθαρη καί σίγουρη ἀπάντηση στό μυστήριο τοῦ πόνου στήν ἀνθρώπινη ζωή; Ὁ καθένας μέσα του στήν πορεία του ἴσως πιασεῖ ἀπό κάποια δική του προσωπική ἀπάντηση, γιά νά ἰσορροπήσει καί νά προχωρεῖ. Κάποια μητέρα αὐτιστικοῦ παιδιοῦ δήλωνε σέ κάποια τηλεοπτική ἐκπομπή ὅτι τό παιδί αὐτό ἦρθε στήν ζωή της γιά νά ἀποκτήσει ὑπομονή: «Ἡ ὑπομονή μου τώρα σκάει γαῖδαρο» δήλωσε χαρακτηριστικά. Βέβαια ἡ ἴδια δήλωσε ὅτι δέν ἔχει οἰκονομικό πρόβλημα καί ἐπομένως ἔχει τή δυνατότητα νά ἀνακουφίζεται κάπως μέ κάποια βοηθό, εἴτε γιά τό σπίτι εἴτε γιά τό παιδί. Καί αὐτό γίνεται μέ ὅσους γονεῖς μποροῦν νά τό κάνουν. Τί γίνεται ὁμως μέ τούς κοινωνικά ἀποκλεισμένους;

Πρός τήν ἐξαιρετική βοήθεια αὐτῶν τῶν οἰκογενειῶν, ὅταν μάλιστα ἡ ἀναπηρία εἶναι μεγάλη, πρέπει, πιστεύω, νά στραφεῖ ἡ Πολιτεία. Αὐτό νά γίνει ἔντονο αἷτημά μας.

Συνεχίζοντας τήν ἀποψή μου, πού διέκοψα μέ τό παράδειγμα τῆς μητέ-

ρας τοῦ αὐτιστικοῦ παιδιοῦ, ὑποστηρίζω πώς στήν περίπτωσή μας νόημα ἔχει μόνο τό ἀγκάλιασμα τοῦ πόνου μας μέ ἀγάπη πολλή, κι αὐτή ἡ στάση τῆς ψυχῆς εἶναι πού σιγά – σιγά, βγάζει καρπούς μέσα μας...

Ὑπάρχουν Ἄνθρωποι ἄσχετοι βιολογικά καί συναισθηματικά μέ ἀνάπηρα παιδιά καί ἀναλαμβάνουν νά τά φροντίζουν, νά τούς δίνουν ἀγάπη, νά μεταφέρουν τό κέντρο ἀπό τό ἐγώ (τους) στό ἐσύ.

Ἐμεῖς καλούμαστε νά δώσουμε φροντίδα πρακτική, ἀγάπη σέ πλάσματα ἀνεπαρκῆ πρός τόν ἑαυτό τους, πού εἶναι σπλάχνα μας. Αὐτήν τήν ἀγάπη ἐξάλλου πολλά ἀπό αὐτά τά παιδιά- ὅσα λειτουργοῦν συναισθηματικά- τήν ἐπιστρέφουν πολύ τρυφερά σέ μᾶς πού τούς τή δίνουμε πρῶτοι.

Κάποτε, φίλες καί φίλοι, εἶχα διαβάσει κάτι πού πολύ μέ βοηθᾶει, ὅταν πρόκειται νά σηκώσω ὁποιοδήποτε βάρος: «ὅταν εἶναι ἀνάγκη νά σηκώσεις ἕνα τσουβάλι βαρύ, ἂν τό κάνεις αὐτό μέ ἀποφασιστικότητα καί συντονισμό δυνάμεων, τό σηκώνεις πιο εὐκόλα». Συμβαίνει τό ἀντίθετο, ἂν ξεκινήσεις μέ δυσφορία, μέ γκρίνια καί μιζέρια. Χρειαζόμαστε τήν πνευματική λεβεντιά, ἕνα ἀπόκτημα «ὑψηλόν», γι' αὐτό καί δύσκολο.

Ἄς ἀσκούμαστε στήν ὑπομονή, δηλαδή στήν ἀνδρεία, ἄς ἀσχολοῦμαστε καθημερινά, κι ὅταν σάν ἄνθρωποι πέφτουμε, γονατίζουμε (γιατί σίγουρα σηκώνουμε καί ἄλλα βάρη μέσα στήν οἰκογένεια...), ἄς ζητοῦμε ἐνίσχυση ἀπό τόν Κύριο, ὅσες καί ὅσοι ἐμπιστευόμαστε το Θεό τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀνάστασης.

Δήμητρα Παπαδοπούλου

Μητέρα παιδιοῦ μέ ἀναπηρία.

Σύντομες Ειδήσεις - Μικρά Χόλια

Προσωπικός Βοηθός ΑΜΕΑ:

Έναρξη της δράσης με μηνιαία αποζημίωση έως 1.663 ευρώ/μήνα

Σε ισχύ τέθηκε τό πρόγραμμα τοῦ «Προσωπικοῦ Βοηθοῦ», μέ τήν Πολιτεία νά παρέχει στά ὠφελοῦμενα ἄτομα μέ ἀναπηρία ἔως 1.663 εὐρώ/μήνα γιά τήν ἀμοιβή τους, ἐπιπλέον τῶν ἐπιδομάτων καί λοιπῶν παροχῶν πού ἤδη λαμβάνουν. Ἦδη, οἱ πρῶτοι 176 συμμετέχοντες πού ἔχουν ἤδη ἀξιολογηθεῖ, μποροῦν νά εἰσέρχονται μέ τούς κωδικούς τους στήν εἰδική πλατφόρμα (prosopikosvoithos.gov.gr) ὥστε:- νά δοῦν τό ἀποτέλεσμα τῆς ἀπόφασης τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀξιολόγησης, -νά δοῦν τήν ἀπόφαση τοῦ ΟΠΕΚΑ, μέ τήν ὁποία τούς ἀπονέμεται συγκεκριμένο χρηματικό ποσό πού μποροῦν νά ἀξιοποιοῦν κάθε μήνα γιά τήν ἀμοιβή τοῦ Προσωπικοῦ Βοηθοῦ τους, -νά ἀναζητήσουν τόν Προσωπικό Βοηθό τῆς προτίμησής τους, στό Μητρώο Προσωπικῶν Βοηθῶν-νά ὑποβάλουν τό συμφωνητικό τους μέ τόν Προσωπικό Βοηθό, ὥστε νά ξεκινήσει ἡ ἀμειβόμενη παροχή τῆς ὑπηρεσίας, ἀπό τούς 176 συμπολίτες μας μέ ἀναπηρία πού ἤδη ἀξιολογήθηκαν, γιά 97 κρίθηκε ὅτι τελοῦν σέ «ἀπόλυτη καί διαρκή ἐξάρτηση» ἀπό Προσωπικό Βοηθό καί θά λάβουν ποσό 1.663 εὐρώ τό μήνα, γιά 56 ὠφελοῦμενους κρίθηκε ὅτι τελοῦν σέ μεγάλη ἀνάγκη καί θά λάβουν 1.247 εὐρώ, γιά 12 κρίθηκε ὅτι τελοῦν σέ μέτρια ἀνάγκη καί θά λάβουν 831 εὐρώ, γιά 6 κρίθηκε ὅτι τελοῦν σέ μικρή ἀνάγκη καί θά λάβουν 416 εὐρώ, ἐνῶ γιά 5 κρίθηκε ὅτι δέν εἶναι ἐπιλέξιμοι.

Παραίτηση μελῶν δομῆς παιδιῶν μέ ἀναπηρία στή Θεσσαλονίκη

Σέ συνέχεια τῶν προληπτικῶν ἐλέγχων πού ζήτησε τό ὑπουργεῖο Ἐργασίας καί Κοινωνικῶν Ὑποθέσεων καί διενεργήθηκαν ἀπό κλιμάκια τῆς Ἐθνικῆς Ἀρχῆς Διαφάνειας (ΕΑΔ), ἐκδόθηκε ἐκθεση ἐλέγχου γιά δομή παιδιῶν καί ἐνηλίκων μέ ἀναπηρία στήν Κεντρική Μακεδονία (Θεσσαλονίκη). Σέ αὐτή διαπιστώνονται παραλείψεις καί παρατυπίες στή λειτουργία τῆς δομῆς, οἱ ὁποῖες πρέπει νά διευκρινισθοῦν περαιτέρω τό συντομότερο δυνατό.

Γιά τό σκοπό αὐτό καί προκειμένου νά διευκολυνθεῖ ἡ διαδικασία τῆς ἔρευνας, ζητήθηκε καί ἐλήφθη ἡ παραίτηση τοῦ συνόλου τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς δομῆς, σύμφωνα μέ σχετική ἀνακοίνωση.

Παράλληλα, ἡ ΕΑΔ συνεχίζει τούς ἐλέγχους καί σέ ἄλλες δομές. Ἡ προστασία τῶν παιδιῶν καί ὄλων των ὠφελομένων εἶναι προτεραιότητά μας, σημειώνεται στήν ἀνακοίνωση.



«Ἡ Ἑλλάδα ἐξάγει σύγχρονους Ἁγίους καί δίνει στήν ἀνθρωπότητα τό φῶς τους»

Ὁ Νικήτας Τσακίρογλου εἶναι Ἕλληνας ἡθοποιός, σκηνοθέτης καί δάσκαλος τοῦ θεάτρου, ἀπό τούς κορυφαίους ἡθοποιούς τοῦ ἑλληνικοῦ μεταπολεμικοῦ θεάτρου. Γιά τήν ἐπιτυχία πού γνώρισε ἡ ἱστορική - βιογραφική σειρά «Ἁγιος Παῖσιος: Ἀπό τά Φάρασα στόν Οὐρανό» μίλησε ὁ Νικήτας Τσακίρογλου σέ μία συγκλονιστική συνέντευξη καί στήν ἐρώτηση

Σύντομες Ειδήσεις - Μικρά Χόλια

του δημοσιογράφου: «Τί είναι οί ἅγιοι γιά τούς πιστούς;» ἀπάντησε:

«Εἶναι ἡ κατ' εἰκόνα καί ἡ καθ' ὁμοίωσιν τοῦ Κυρίου μας. Ἡ μεγάλη ἀνάγκη τοῦ καθενός μας νά προστρέξει σέ αὐτούς καί νά ἐπικαλεστεῖ τή χριστιανοσύνη τίς δύσκολες στιγμές, νά ἰσορροπήσουμε τά μέσα μας, νά καταλαγιάσουμε τήν ἐσωτερική μας φωνή μέ Ἅγιο Φῶς καί νά ἐλπίσουμε ξανά. Ἡ Ἑλλάδα «ἐξάγει» σύγχρονους ἁγίους καί δίνει στήν ἀνθρωπότητα τό φῶς τους.» Ἐχουμε τόσα σημαντικά προσκυνήματα στήν Ἑλλάδα. Ἡ Ἑλλάδα ἔχει ἄμεση σχέση μέ τήν Ὁρθοδοξία. Μέ τή βοήθεια τῶν ἁγίων μας ἀτσαλώνεται ἡ πίστη ἀπέναντι στίς δοκιμασίες τοῦ κακοῦ, ἀπέναντι στά ἐμπόδια τῆς ζωῆς. Δυστυχῶς ἡ σημερινή κοινωνία ἔχει ξεφύγει πάρα πολύ».

«Ἐχετε πάει στό περιβόλι τῆς Παναγίας, τό Ἅγιον Ὅρος;» Τόν ρώτησε ὁ δημοσιογράφος.

«Ἐχω πάει καί θέλω νά πάω ξανά, γιατί φεύγοντας ἀπό ἐκεῖ ἔνιωσα ἕναν καθαγιασμό, ἕναν φωτισμό, μιά καθαρότητα. Ἡμουν, θυμᾶμαι, στό Κρατικό Θέατρο Βορείου Ἑλλάδος καί τό Ἅγιον Ὅρος, καθῶς εἶναι κοντά στή Θεσσαλονίκη, ἦταν γιά ἐμᾶς μαζί μέ τόν φίλο μου, συμμαθητή καί μετέπειτα σκηνοθέτη Σπύρο Εὐαγγελάτο ἕνας στόχος ζωῆς νά τό ἐπισκεφτοῦμε, πρᾶγμα τό ὁποῖο καί κάναμε. Ἐκεῖ προσκυνήσαμε τή Χάρη τῆς Παναγίας μας σέ πολλές μονές καί βρήκαμε φωτεινούς διδασκάλους.

Ἦνιωσα ὕστερα ἀπό αὐτό τό ὁδοιπορικό στά μοναστήρια καί τό προσκύνημα τῶν εἰκόνων τῆς Θεοτόκου μας μιά καθαρότητα. Πιστεύω πολύ στόν Θεό, σέ ὅλους τούς ἁγίους μας καί ἔχω μεγάλη ἀγάπη στόν Χριστό μας, γιατί λόγῳ τῆς

μεγάλης του σταυρικῆς θυσίας πῆρε ὅλες τίς ἁμαρτίες μας καί νίκησε τό σκότος, τόν θάνατο, τόν μεγάλο ἐχθρό τοῦ ἀνθρώπου, τόν διάβολο, καί μᾶς ὁδήγησε στήν αἰώνια ζωή καί τήν Ἀνάσταση. Ὁ μέγας φόβος τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὑπαρξιακός, νικήθηκε μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ Θεανθρώπου. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ εἶναι λόγος ἀγάπης, ἀλληλεγγύης καί συγχώρεσης».



Τήν ἄρση τῶν μέτρων κορονοιοῦ εἰσνηγήθηκε τό Ὑπουργεῖο Ὑγείας στήν Ἐπιτροπή Ἐμπειρογνομόνων.

Τήν ἄρση τῶν μέτρων πού ἰσχύουν ἔναντι τῆς Covid-19 μέ ἐξαίρεση στίς δημόσιες καί ἰδιωτικές ὑγειονομικές δομές καί Μονάδες Φροντίδας Ἡλικιωμένων, εἰσνηγήθηκε στήν Ἐπιτροπή Ἐμπειρογνομόνων πού συνεδρίασε στίς 17/3/2023 τό ὑπουργεῖο Ὑγείας καί ἡ εἰσήγηση ἔγινε ἀποδεκτή ἀπό τήν Ἐπιτροπή καί ἀναμένεται ἡ ἄρση τῶν μέτρων, δήλωσε ὁ ὑπουργός Ὑγείας Θάνος Πλεύρης. Τέλος ἡ μάσκα στά ΜΜΜ καί τά rapid test τῶν ἀνεμβολίαστων ἐργαζομένων. «Παραμένει ὡστόσο ἡ ἀνάγκη προστασίας εὐάλωτων ομάδων ἔναντι τῆς Covid-19 καί γιά τό λόγο αὐτό συνιστᾶται ἡ τήρηση τῶν μέτρων ἀτομικῆς προστασίας, ὁ ἐπικαιροποιημένος ἐμβολιασμός καί ἡ λήψη ἀντικῆς θεραπείας γιά ὅσους νοσοῦν», τόνισε ὁ ὑπουργός. Ἡ ἄρση τῶν μέτρων θά τεθεῖ σέ ἰσχύ μέ τήν ἔκδοση τῆς σχετικῆς ΚΥΑ, ἡ ὁποία ἀναμένεται ἕως τό τέλος Μαρτίου.

Ζήτησα από το Θεό

- ▶ **νά μου δώσει δύναμη**, κι 'Αυτός μου έδωσε δυσκολίες για να τις ξεπεράσω.
- ▶ **του ζήτησα σοφία**, κι 'Αυτός μου έδωσε προβλήματα για να μάθω να λύνω.
- ▶ **του ζήτησα οικονομική άνεση**, κι 'Αυτός μου έδωσε νοϋ και ικανότητα να δουλεύω.
- ▶ **του ζήτησα θάρρος**, κι 'Αυτός μου έδωσε κινδύνους να ξεπερνῶ.
- ▶ **του ζήτησα αγάπη**, κι 'Αυτός μου έδωσε προβληματικά άτομα να βοηθῶ.
- ▶ **του ζήτησα χάρες**, κι 'Αυτός μου έδωσε ευκαιρίες να εκμεταλλευτῶ.

Ἀπ' ὅτι ζήτησα δέν πήρα τίποτε, τίποτε ἄπ' αὐτά πού ἤθελα.

Πήρα ὅμως τὰ πάντα, αὐτά πού πραγματικά χρειαζόμουν. Ἡ προσευχή μου εἰσακούστηκε. (Ἅγιο Ὅρος)

Ἀπό τίς ὑποθήκες καί ὁμολογίες τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ '21

«Ὁ Θεός εἶναι κοντά μας καί βοηθαίει, γιατί πολεμᾶμε γιά τήν πίστι μας, γιά τήν πατρίδα μας, γιά τούς γέρους γονιούς, γιά τὰ ἀδύνατα παιδιά μας, γιά τήν ζωή μας, τήν λευτεριά μας...»... «Νέοι, πρέπει νά φυλάξετε τήν πίστι σας καί νά τήν στερεώσετε, διότι, ὅταν ἐπιάσαμε τὰ ἄρματα, εἴπαμε πρῶτα ὑπέρ ΠΙΣΤΕΩΣ καί ἔπειτα ὑπέρ ΠΑΤΡΙΔΟΣ...»

(Θεόδωρος Κολοκοτρώνης)

ΤΟ ΕΚΚΡΕΜΕΣ

Αὐτός ὁ χτύπος ἀπό τό ἐκκρεμές ἐπάνω στό γραφεῖο, μόνο αὐτός εἶναι ἀρκετός νά μᾶς θυμίζει πῶς εἶμαι ἄνθρωπος θνητός.

Ὁ χρόνος μου καταναλώνεται κι ἐγώ χρονοτριβῶ...

Βολτάρω ἐκεῖ, βολτάρω ἐδῶ, ἐπαίρομαι καί καταλαλῶ, ραθυμῶ καί ἀργολογῶ παιδεύω καί περιγελῶ .

Μά ὁ χρόνος μου ἀπομακρύνεται. Φεύγει σάν ἐκεῖνο τό μικρό καί ἀτίθασο παιδί πού ἄφησε τό χέρι τῆς μάνας του καί χωρίς πίσω νά τήν κοιτάξει, τρέχει μακριά.

κι ἐγώ καλοῦμαι νά δώσω ἐξετάσεις στή ζωή... Οἱ ἐρωτήσεις θά εἶναι ἀπλές, ὄχι δέν θά ρωτηθῶ πόσες μετάνοιες ἔκαμα καί πόσες προσευχές.

Ἀλλά ἐάν ποτέ μου τάῤῥα πεινασμένες ψυχές,

ἐάν ἔντυσα γυμνοῦς καί περιφρονημένους,

ἐάν ἐπισκέφτηκα στή φυλακή φυλακισμένους

ἢ ἀρρώστους, πού κείτονταν στό κρεβάτι τοῦ πόνου τους.

Ὁ χρόνος μου ἀπομακρύνεται, φεύγει κι ἐγώ ἀργά ἀκολουθῶ.

Ἄραγε ἐχάθην ὁ χρόνος μου; Ἀλήθεια;

Λίγες στιγμές δέν μοῦ ἔμειναν ἀπ αὐτόν...

Γιά λίγα ζεστά δάκρυα μετανοίας; Γιά λίγη προσευχή στό Θεό;

Ἄκουσα κάπου ὅτι μέ αὐτά ἐξαγοράζει κανεῖς τόν Παράδεισο.....

Μ. ΚΙΟΥΛΑΝΗ

Λήθη χωρίς κάθαρση

(Γιά τό τραγικό δυστύχημα τῶν Τεμπῶν)

(Ελένη Γλύκατζη- Ἀρβελέρ*,
Ιστορικός)

Αὐτὴ τὴ φορά νομίζω, ὅτι ἀκόμη καί οἱ πενθοῦντες ἀπὸ τὸν καναπέ εἶναι εἰλικρινεῖς. Ἴσως διότι αὐτὸ πού συνέβη θὰ μπορούσε νὰ εἶχε συμβεῖ σέ ὅλους μας. Συνεπῶς, ὁ καθεὶς μπῆκε στὴ θέση τοῦ πενθοῦντος καί γι' αὐτὸ τὸ συλλογικὸ τραῦμα εἶναι τόσο βαθύ. Ἡ συμφορὰ, δέ, ἦρθε σε μιὰ περίοδο πού οἱ ἄνθρωποι ἔνιωθαν κόπωση - ἂν ὄχι ἀπογοήτευση - καί πραγματικά ἀπαύδησαν. Τό δυστύχημα εἶναι αὐτὸ πού μπορεί νὰ κάνει τὸ ποτήρι νὰ ξεχειλίσαι.

Ὅταν ὁ ἀρχαῖος τραγικὸς ποιητής Φρύνιχος ἔγραψε τὴ «Μιλήτου Ἄλωσις», οἱ Ἀθηναῖοι τοῦ ἔβαλαν πρόστιμο διότι ἀναλύθηκαν σέ δάκρυα. Οἱ Ἕλληνες ἦταν πιά «δακρυσμένοι» πρὶν κλάψουν γιὰ τὰ Τέμπη. Πόση κρίση μπορεί νὰ σκῶσει ἓνας λαός; Ζοῦμε σέ μιὰ περίοδο μέ ἀκρίβεια, μέ τοξικότητα καί κυδαιότητα πού ἔχει γίνει καθημερινὸ φαινόμενο, μέ τὴ Βουλὴ νὰ εἶναι ἐργαστήριο ὑβρεολογίου, μέ ὑποκλοπές, μέ Πολάκκηδες. Οἱ ἄνθρωποι δέν ἀντέχουν ἄλλο. το γεγονός στὰ Τέμπη ἀπὸ μόνο του τὰ λείει ὅλα: νέα παιδιά πού πῆραν τὸ τρένο, διότι εἶναι τὸ πιὸ ἀσφαλές καί οικονομικὸ μέσο, βρέθηκαν σέ δρομολόγιο ἐνός τραγικοῦ θανάτου μέσα στὴ νύχτα ἐπειδὴ κάποιος δέν ἄλλαξε ἓνα κλειδί.

Ἦταν μιὰ τραγωδία. Καί ὅπως ὅλοι ξέρουμε, ἡ τραγωδία θέλει κάθαρση. σὲν περίπτωση τοῦ «Σάμινα», τὴν προσέφερε ὁ ἴδιος ὁ ἰδιοκτήτης τῆς ἀκτοπλοϊκῆς ἐταιρείας. Στὸ Μάτι γίνεται ἀκόμα ἡ δίκη, γιὰ τὴ Μάνδρα δέ μιλάει κανεὶς. Κάθαρση δέν ἔχει γίνει, λύτρωση δέν ἔχει ἔρθει. Τώρα ἡ κοινὴ γνώμη θέλει δικαιοσύνη. Πῶς μπορούμε νὰ προσωποποιήσουμε τὴν εὐθύνη; Πιστεύω ὅτι κανένα κράτος δέν ἔχει τὴ δυνατότητα τῆς ἀπόλυτης κάθαρσης. Ὁ χρόνος πού περνάει, ἡ λήθη, θὰ μᾶς ἀπαλύ-



νουν το πένθος καί θὰ μᾶς κάνουν δυστυχῶς νὰ ζήσουμε καί ἄλλα δράματα στὸ μέλλον. Ὁ Μπόρχες γράφει ἓνα μῦθο γιὰ ἓναν ἄνθρωπο πού δέν μπορούσε νὰ ξεχάσει τίποτε. Δέν εἶχε λήθη. Τελικά ὁ ἥρωάς του δέν ἄντεξε νὰ ζήσει πολὺ. Ὁ συγγραφέας θέλει νὰ πεί ὅτι γιὰ τὴ ζωὴ ἡ λήθη εἶναι πιὸ σημαντικὴ ἀπὸ τὴ μνήμη. Τό πένθος στὴν περίπτωση

τῶν Τεμπῶν δέν εἶναι ἐξωτερικὸ, ἀλλὰ ἐσωτερικὸ, καί αὐτὸ μέ φοβίζει πολὺ. Ἐχω μάλιστα τὴν αἴσθηση ὅτι πᾶνε ὀρισμένοι νὰ προκαλέσουν μιὰ κατάσταση πού θὰ θυμίζει τὰ γεγονότα τοῦ Γρηγορόπουλου. Δηλαδή, ἄνθρωποι πού ἔβγαιναν πιά ἐκτός ἱστορίας προσπαθοῦν πάλι νὰ κάνουν τὴν παρουσία τους ὁρατὴ σέ ὅλους. Ὅποτε παίρνουν το πένθος γιὰ νὰ τὸ μετατρέψουν σέ «Κοιτάξτε μας». Φοβᾶμαι, λοιπόν, ὅτι οἱ Πολάκκηδες θὰ ὑπερισχύσουν ξανά. Γιατί συνέβη αὐτὸ τὸ δυστύχημα στὴν Ἑλλάδα; Πάσχουμε ἀπὸ ἔλλειψη σχεδιασμοῦ καί διακρινόμεστε στὸν αὐτοσχεδιασμό. Μά ἡ σοφία εἶναι νὰ σκέφτεσαι καί νὰ μπορείς νὰ διαχειριστεῖς τὸ χειρότερο, τὸ ἀναπάντεχο πού ἐνδεχομένως νὰ βρεῖς μπροστά σου. Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες μόνον ὅταν ἔρχεται τὸ χειρότερο σκεπτόμαστε ὅτι εἴμαστε ἱκανοί καί γιὰ τὸ καλύτερο. Τοῦτο γίνεται διότι ἔχουμε διαστρεβλώσει ὅλη μας τὴν ἱστορία. Τό πρόβλημα γιὰ μένα εἶναι τὸ «γνώθι σαυτὸν». Τί σημαίνει; Μάθε ὅτι δέν εἶσαι Θεός. Ἄν τὸ καταλάβεις αὐτό, ἔχεις κάποια ταπεινώση. Καί τὴν ταπεινώση ὁ ἑλληνικὸς λαός δέν τὴν ἔχει γνωρίσει ποτέ. Ἀντιθέτως, ἔχει ἀναπτύξει τὴν αἴσθηση τοῦ ἀδικημένου.

*Ἡ Ελένη Γλύκατζη - Ἀρβελέρ εἶναι Ἑλληνίδα βυζαντινολόγος ἱστορικός μικρασιατικῆς καταγωγῆς. Ὑπῆρξε ἡ πρώτη γυναῖκα πρόεδρος τοῦ Τμήματος Ἱστορίας στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Σορβόνης τὸ 1967 καί ἡ πρώτη γυναῖκα πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Σορβόνης στὴν 700 χρόνων ἱστορία του, τὸ 1976.

Τό κλειδί τῆς θύρας τοῦ παραδείσου

Τό φαγητό στόν πεινασμένο
Τό νερό στό διψασμένο.
Τά ἐνδύματα στό γυμνό.
Τά παπούτσια στόν ξυπόλυτο.
Ἡ ἐλεημοσύνη στό φτωχό.
Ἡ ζεστασιά στόν παγωμένο.
Ἡ συμπάθεια στόν πονεμένο.
Ἡ ἐλπίδα στόν ἀπελπισμένο.
Ἡ παρηγοριά στό θλιμμένο.

Ἡ βοήθεια στόν ἀνάπηρο.
Ἡ περίθαλψη στόν πρόσφυγα.
Τό ἐνδιαφέρον γιά τό φυλακισμένο.
Ἡ ἐπίσκεψη στόν ἀσθενῆ.
Ἡ ἔγνοια γι' αὐτόν πού ἔχει ξεχαστεῖ ἀπό ὅλους.
Ἡ φιλοξενία στόν ξένο.
Ἡ συντροφιά στό μοναχικό.
Τό βοήθημα στόν ἄνεργο καί στόν πολύτεκνο.
Ἡ προστασία στή χήρα καί στό ὄρφανό.

Τό χαμόγελο σ' αὐτόν πού τοῦ λείπει ἡ στοργή.
Ἡ στήριξη στό δειλό καί στόν ἐγκαταλελειμμένο.
Τό χάδι στά παιδιά.
Ἡ υπεράσπιση στόν ἀδικημένο.
Ἡ ἀναγνώριση στόν περιφρονημένο.
Ἡ στήριξη καί ἡ αἰσιοδοξία στόν ἀπογορευμένο.

Ἡ φροντίδα στόν ἡλικιωμένο.
Ἡ ὑπομονή στό δύστροπο. [...]

Πνευματική τροφή καί προσευχή γιά ὅλους νά γνωρίσουν, πιστεύσουν καί ἀγαπήσουν τό Χριστό.

Ἀγάπη ἀνιδιοτελής, ἀπροϋπόθετη, ἀνυπόκριτη, χωρίς διακρίσεις, πού ὅταν προσφέρεται, ποτέ δέν λιγοστεύει, ὅπως τό φῶς τῆς ἀναστάσιμης λαμπάδας.

Ἀγάπη χωρίς ὅρια, ἀγάπη ἐφευρετική, θυσιαστική.

Νά! τό κλειδί τῆς θύρας τοῦ Παραδείσου.

Γι' αὐτό, Κύριε βοήθα μας νά μὴν προσπερνᾶμε,

Νά μὴν παραβλέπουμε, νά μὴ διστάζουμε,

νά μὴ φοβόμαστε, νά μὴ ἀρνούμαστε,

νά μὴν ἀμελοῦμε, νά μὴ λησμονοῦμε,

νά μὴν ἀδιαφοροῦμε, νά μὴν περιφρονοῦμε,

γιατί στό πρόσωπο καί τίς δοκιμασίες τοῦ συνανθρώπου μας

συναντᾶμε τό Χριστό πού μᾶς ἐνώνει μαζί Του καί μεταξύ μας

Σταματία Βιντζηλαίου
(Καθηγήτρια, τ. Σύμβουλος
τῶν φιλολόγων)

Ἡ ἐξέχουσα θέσις τῆς γυναίκας, ὡς συζύγου καί μητέρας στήν Κοινωνία

...Μάνα - Μητέρα - Μανούλα- Μαμά...

εἶναι τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ στά χεῖλη καί στίς καρδιές τῶν μικρῶν παιδιῶν.

Ἕνας ἄγγελος ρώτησε κάποτε τόν Θεό. -Πῶς θά προστατεύσουμε στή γῆ τὰ ἀθῶα παιδιά; Καί ὁ Θεός ἀπάντησε: Ἐπλάσα τήν Μητέρα».

Τό πρόσωπο τῆς Μητέρας εἶναι ἕνα πρόσωπο, ἴσως τό πιό ἱερό στήν ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ σκέψεις αὐτές ἔρχονται σέ μιά περίοδο ἀποϊεροποίησης τῶν πάντων, σέ μιά περίοδο πού οἱ αἰώνιες πνευματικές ἀξίες, φαίνονται νά περιφρονοῦνται ἀπό ἕνα λεγόμενο «προοδευτικό» κομμάτι τῆς κοινωνίας μας. [...]

Οἱ μητέρες τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (Εὐμελεια, Νόννα καί Ἀνθοῦσα) ὑπῆρξαν ἡρωικές καί ἅγιες μορφές. Ἀξίζουν ὕμνοι, γιά τούς εὐγενεῖς καί ωραίους ἀγῶνες τους, τίς θερμές προσευχές τους, τή μεγάλη ὑπομονή στίς πολλές θλίψεις τους καί τό ἐνάρετο καί ἅγιο παράδειγμά τους.

Χαρακτηριστικό τῆς καλῆς μητέρας εἶναι ἡ φιλοστοργία, ἡ ἀγάπη καί ἡ θυσία. Ἡ γυναῖκα πού ἀπό τήν στιγμή τῆς σύλληψης, τῆς γέννησης, ἡ τῆς πρώτης ματιᾶς σπάει τό «ἐγώ» καί γίνεται «ἐσύ». Σέ ἀποδέχεται γιά αὐτό πού εἶσαι καί ὄχι γιά αὐτό πού θά ἤθελε νά εἶσαι... Πού θά πεῖ δέν πεινάω γιά νά φᾶς ἐσύ.. Πού ξέρει νά θεραπεύει μέ τήν ἀγκαλιά της, τήν ἀγάπη της καί τό μαγικό φιλί της.... Πού καταλαβαίνει τί σέ ἀπασχολεῖ χωρίς κᾶν ἐσύ νά της τό πεις.... Ἡ μητέρα δέν προδίδει, δέν ἐγκαταλείπει, ἀγαπάει μόνο.

Μεγαλώνει τό παιδί της χωρίς ἐγωισμό, μά μονάχα μέ ἀγάπη. Δέν ἔδωσε τό παιδί της γιά υἱοθεσία, παρ' ὅλο πού ἡ ἴδια δέν εἶχε νά φάει. Πού μεγαλώνει ἕνα παιδί μέ σύνδρομο DOWN, σπαστικό, αὐτιστικό, κωφάλαλο, ἀνάπηρο, ἡ ὅτι ἄλλο μπορεῖ νά καθιστᾷ ἕναν ἄνθρωπο διαφορετικό, ἀλλά τό καμαρώνει, δέν τό κρύβει.

Μητέρα, εἶναι αὐτή πού ξέρει νά πνίγει τό δάκρυ καί τόν πόνο της, μόνο καί μόνο γιά νά μήν σέ στενοχωρήσει. Πού σέ μαθαίνει νά

πετᾷς γιά νά βρεθεῖς ἐκεῖ πού ἀγαπᾷς. Εἶναι αὐτή πού ἀπό τήν πρώτη ἡμέρα πού σέ πρωτοαντίκρισε ἔγινε ἡ ζωή της ὁμορφότερη... πού δέν σοῦ εἶπε ποτέ πόσο ἔκλαψε γιά σένα ἡ ὅτι ἤσουν ἕνα λάθος. [...] Ἄς σκεφτοῦμε σήμερα πόσες γυναῖκες μεγαλώνουν πραγματικά τὰ παιδιά τους ἡ τὰ ἐμπιστεύονται σέ φροντίδες ἄλλων. Τί ἀξίες παίρνουν τὰ παιδιά σήμερα στίς οἰκογένειές τους, πόσες ὥρες περνοῦν μπροστά στήν τηλεόραση καί στό διαδίκτυο, πόσο λίγα πράγματα μαθαίνουν ἀπό τήν ἀλλοτριωμένη κοινωνία μας γιά τόν Θεό, τήν πατρίδα, τήν θυσία, τήν ἀγάπη, τήν προσφορά, τήν Παράδοσή μας ; Κι ἐδῶ εἶναι πού τό πρόσωπο τῆς μητέρας παίζει τόν ἀποφασιστικότερο ρόλο. Ἡ πραγματική μητέρα εἶναι αὐτή πού μεγαλώνει τὰ παιδιά της «ἐν παιδείᾳ καί νοουθεσίᾳ Κυρίου» μέ ἀξίες, μέ ἀνιδιοτελεῖ ἀγάπη.

Ἄς ἀκούσουμε τί λέει γιά τή Μητέρα, ἕνας Ἰνδός Νομοθέτης:

«Ἕνας παιδαγωγός, εἶναι ἴσος πρὸς δέκα δασκάλους. Ἕνας πατέρας, εἶναι ἴσος πρὸς ἑκατό παιδαγωγούς, καί μιά μητέρα, εἶναι ἴση πρὸς χίλιους!»

Σέ ὅλα τὰ πιό πάνω θά προσθέσω καί τήν γυναῖκα, πού ἐμπνέει, καθοδηγεῖ προστατεύει καί διοχετεύει στόν ἄνδρα ἐνέργεια καί δύναμη, γιά νά κάνει τὰ μεγάλα τολμήματα στόν πολιτικό στίβο καί νά διαπράττει ἥρωικά ἐνεργήματα, πού γράφουν ἱστορία καί ἐπηρεάζουν τὰ πολιτικά δρώμενα.

Ἡ φύση φιλοτέχνησε τό ὠραιότερο τριαντάφυλλο, τή γυναῖκα, τήν ὁποία μεγάλοι συγγραφεῖς καί μουσουργοί μέ λογοτεχνικά καί μουσικά ἀριστουργήματα ὕμνησαν καί ἀποθέωσαν γιά τήν ὁμορφιά, τήν σεμνότητα, τήν ἀγάπη, τήν τρυφερότητα, τήν ἀνθρωπιά, τόν δυναμισμό καί τήν ἀνεκτίμητη καί πολύτιμη προσφορά της στήν οἰκογένεια καί τήν κοινωνία.

Κωνσταντῖνα Παπαδημητρίου - Λόντον,

Δικηγόρος

(Απόσπασμα Ὁμιλίας πού δόθηκε στίς
29/1/2023 στό Hotel «AMALIA»)

Ὁ Ἅγιος Νικόλαος Πλανᾶς καὶ ὁ Ζητιάνος

Οἱ Ἅγιοι μέ τό παράδειγμά τους καί τό βίωμα τους μᾶς δείχνουν τόν δρόμο πού πρέπει νά ἀκολουθοῦμε ὅλοι. Τόν δρόμο τοῦ Εὐαγγελίου, αὐτόν δηλαδή πού μᾶς δίδαξε ὁ Κύριος. Στό πρόσωπο τοῦ ἐλαχίστου συνανθρώπου μας νά βλέπουμε τόν ἴδιο τόν Χριστό..



Ὁ Ἅγιος Νικόλαος ὁ Πλανᾶς πήγαινε γιά ἁγιασμό ἢ Εὐχέλαιο σέ σπίτια χριστιανῶν. Κάποια φορά βρέθηκε στό Κολωνάκι (μέ τόν Παπαδιαμάντη πού τοῦ ἔκανε τόν ψάλτη) Τόν εἶχανε μάθει οἱ Κολωνακιῶτες πού ἦταν εὐλαβής καί τόν καλούσανε. Καί κατεβαίνει ἀπό ἓνα ἀρχοντικό σπίτι, τόν εἶδαν οἱ ζητιάνοι καί μεταξύ τους λέγανε:

«Ποῦ πάει ὁ παπᾶς; Πάει ἐκεῖ. Πᾶμε καί μεῖς».

Πῆγε λοιπόν ἓνας ζητιάνος «κοῦτσα - κοῦτσα» πού ἦταν πιό τσίφτης καί τοῦ λέει, παπᾶ δώσε μου. Καί ὅτι εἶχε στή τσέπη του ὁ Ἅγιος, τά ἔβγαλε καί τά ἔδωσε. Ἦτανε δίπλα του ὁ Παπαδιαμάντης καί τοῦ λέει:

- Παπᾶ πρόσεξέ τον, γιατί αὐτόν τόν βλέπω στήν πιάτσα.

- Ναί, ναί, ναί, δέν πειράζει, δέν πειράζει.

Καί περπατώντας τό τετράγωνο, ὁ ζητιάνος κάνει το γύρο τοῦ τετραγώνου ἀπό τήν πολυκατοικία τήν ἐπόμενη καί πάει στό δεύτερο στενό, προσποιεῖται πάλι τόν κουτσό καί ξαναπάει μπροστά στόν Ἅγιο. Καί ξαναβγάζει ἀπό τήν ἄλλη τσέπη ὁ παπᾶς καί τά δίνει. Θύμωσε ὁ Παπαδιαμάντης καί τοῦ λέει,

- Παπᾶ !!!

- Ναί, ναί, τό ἔχω ὑπόψη μου, τό ἔχω ὑπόψη μου.

Στήν τρίτη φορά κάνει τό ἴδιο. Ἐκεῖ, ἔχασε τόν ἔλεγκο ὁ Παπαδιαμάντης, νευρίασε καί τοῦ λέει,

- Καλά δέν βλέπεις βρέ παπᾶ μου; Σήκωσε τό κεφάλι σου νά τόν δεῖς. Ἀφοῦ εἶναι ὁ ἴδιος, φοράει τά ἴδια ροῦχα, τά ἴδια σκέρτσα κάνει.

Καί λέει ὁ παπα-Πλανᾶς:

- Σώπα εὐλογημένε, εἶναι ὁ Χριστός καί μᾶς δοκιμάζει.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΗΘΕΣΔΑ

Κυριακή 15 Ιανουαρίου 2023

Μέ τη χάρη του Θεού, -μετά από τρία χρόνια διακοπής λόγω κορωνοϊού- πραγματοποιήθηκε η πρώτη φετινή μας συνάντηση για την κοπή της Βασιλόπιτας μέσα σέ χαρούμενη γιορταστική ατμόσφαιρα. Μεγάλη ήταν η συμμετοχή των μελών, φίλων και έθελοντών της Βηθεσδᾶ καί μικρή, συμβολική -λόγω της πανδημίας- ή έκπροσώπηση των αναπήρων μας. Μετά την συμμετοχή μας στην Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία στόν Ι.Ναό της Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στήν ὁποία χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος ποιμενάρχης μας Μητροπολίτης Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος, συγκεντρωθήκαμε στό «σπίτι» μας στήν ὁμορφη αἴθουσα τῆς Βηθεσδᾶ, γιά τήν πρωτοχρονιάτικη γιορτή μας.

Ὁ Σεβασμιώτατος μετά τή σχετική δέηση, εὐλόγησε καί ἔκοψε τή Βασιλόπιτα, ἡ ὁποία μοιράστηκε σέ ὅλους τούς παρευρισκομένους.

Ὁ πρόεδρος κ. Σπ. Κατσαρός ἐκ μέρους τῆς Βηθεσδᾶ καλωσόρισε μέ θερμά λόγια τόν Σεβασμιώτατο, τόν εὐχαρίστησε γιά τό μεγάλο ἐνδιαφέρον, τήν πατρική του ἀγάπη καί τή στήριξή του στό ἔργο τῆς Βηθεσδᾶ. Σέ ἔνδειξη τιμῆς καί εὐγνωμοσύνης, προσέφερε στον Σεβασμιώτατο μιά εἰκόνα, ἀγιογραφημένη ἀπό μέλος τῆς Βηθεσδᾶ. Ἐπίσης εὐχαρίστησε τόν π. Κωνσταντῖνο προϊστάμενο τοῦ Ι. Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, γιά τήν ἀριστη συνεργασία καί στήριξη πού παρέχει στή Βηθεσδᾶ.

Στήν ἀντιφώνησή του ὁ Σεβασμιώ-



τατος ἀφου μᾶς εὐχαρίστησε, εὐχήθηκε «Καλή καί Εὐλογημένη χρονιά» καί μᾶς ἀπνύθυε λόγια πατρικῆς ἀγάπης, στήριξης καί πνευματικῆς οἰκοδομῆς. Ἐπίσης μᾶς εἶπε, πώς πολύ θά ἤθελε -ἐάν μπορούσε- νά ἦταν συχνότερα κοντά μας, γιὰτί «παίρνει δύναμη καί κουράγιο ἀπό τούς σκληρά δοκιμαζόμενους ἀδελφούς μας καί τό ἔργο τῆς Βηθεσδᾶ».

Στή συνέχεια προσφέρθηκε καφεδάκι μέ πλούσιο πρωινό καί μοιράστηκε σέ ὅλους τό ἐπιτοίχιο Ἡμερολόγιο-Ἀγιολόγιο τῆς Βηθεσδᾶ, γιά τό νέο ἔτος.



Όμορφες στιγμές στην οικογένεια

Δασκάλα σε τάξη Γ΄ Δημοτικού έβαλε μιά άπλή έργασία στά παιδιά της, νά περιγράψουν μιά όμορφη στιγμή στό σπίτι τους καί μιά μαθήτρια έγραψε:

«Μέσα στό σπίτι μου, ζω πολλές όμορφες στιγμές. Μία απ΄ αυτές είναι, όταν ή μαμά μου τραγουδά καί κάνει δουλειές καί ό μπαμπάς μου της χαμογελά. Δεν ξέρω αν είναι κάτι γιά έσας, αλλά έγώ περνάω όμορφα όταν τούς βλέπω.

Έπίσης, όταν έρχεται ό μπαμπάκας μου από τή δουλειά του, λέει τη μαμά μου, αγάπη. Φυσικά δέν τή λένε Αγάπη, αλλά μου άρέσει πού της αλλάζει τό όνομα».

(Απόδειξη, ότι τίποτε δέ μένει άπαρατήρητο στά παιδιά)

«ΒΗΘΕΣΔΑ»

Τριμηνιαίο Δελτίο Έπικοινωνίας

όμώνυμου Όρθόδοξου Χριστιανικού
Φιλανθρωπικού Σωματείου Μέρимνας Άναπήρων
(ΣΑ. Άπόφ.Πρώτ. Άθηνών 3911/78).

Ίστοσελίδα: www.bithesda.gr

Γραφείο: Ξενίας 4 -115 28 Άθήνα (Διαμ. Π. ΚΟΥΛΗ)

Τηλ. 210 775 1022 - 210 729 3285

Ύπεύθυνος συντάξεως καί Έπιμέλ. Έκδόσεως

κατά τόν νόμον: Ίωάννης Χούπας

Κονοπισπούλου 9, Τ.Κ. 115 24 Άθήνα

Τηλ. 210 6922347 - e-mail: houpasg@otenet.gr

Ύπεύθυνος Περιοδικού:

Τό Διοικητικό Συβούλιο του Σωματείου

**Διανέμεται δωρεάν και συντηρείται
μέ χορηγίες φίλων.**

Παρακαλούμε να αποστέλλετε τήν προσφορά
τής αγάπης σας στον ταμία:

Χρήστο Χαλκιοπουλο

Παπαναστασίου 7 - Τ.Κ. 151 27 Μελίσσια,

Τηλ. 210 81 05 178

μέ ταχυδρομική έπιταγή

ή

καταθέτοντας στον τραπεζικό λογαριασμό:

Τράπεζα Πειραιώς: 6274-010207-694

GR3901712740006274-010207-694